

KURUTZEAREN OÑEAN DAGOAN MARIARI.

Maria da, Bai, Jaungoikoaren Ama garbia,
 Maria bere tórtola samur uso zuria,
 Maria iturri amodiozko bizi bizia,
 Maria lora usaintsu eta dana eztia,
 Maria ekach ondoko arku bakegarriya,
 Eta Maria gaur da ume bat errukarria.

Maria da, bai, agintarien gorenengua,
 Mariak dauka Iratargian oñen sorua,
 Mariak dauka Zeru altuan jazarlekua,
 Mariak utsik Eguzkizkoa bere mantua,
 Maria da, bai, Jaungoikoaren urrengokua,
 Eta Maria ikusiten dot gaur larritua.

Maria da, bai, pasiño-lora lora arteetan,
 Judea aldean ikusgarrien goiñ guztietan,
 Mariada, bai, perla añ zuri Zurienetan,
 Mari da, bai, bedeinkatua emakumeetan,
 Maria ederren Jaungoikoaren begi bietan
 Eta Marin gaur larriena andra danetan,

Mariak beti negartiari erruki deutsa,
 Mariak dauka bidaztientzat beti laguntza,
 Mariak dau, bai, beti gordetan ume bat zurtza,
 Baldin badago Ama uluka bereganuntza,
 Eta Maria orra or bera, gaur zizpuruka.

¿Zelán Maria zakust or baltzez añ estalia?
 ¿Zelan Siongo ateetan zagoz añ negartia?
 ¿Zelan gelatik bakar bakarrik ona etorria,
 Illun jarriko dalako laster gaur Eguzkia,
 Ikuste ez arren billos billosik bere Nausia?

¿Zertako baña Kalbariora gaur igo zara?
 ¿Zertako dozu añ bide latza irago, Ama?
 ¿Zertako dozu ikusi gura, Bildots otsana,
 Gure okerrak zuzentze arren gaur ilgo dana,
 Abe orretan lotsagorrian errurik baga?

¿Nok sarta deutzuz ainbat ezpata orren zorrotzak?

¿Nok erakutsi alako min ta oñaz garratzak?

Jerusalenen sopinduteko negarrez autsak,
Aisetan egan egiñik zure zotin mingotzak,
Sentimentutan ausiteraño askoi biotzak?

Golgotaraño erdu, gaur, Eden, odol zalea,
Ikusitera emen Ama bat penaz betea,
Gura deutzuna orregaitiño parkatutea,
Nai bazenduke zeure okerren damua artzea,
Kurutz-oñean arinduagaz bere penea.

Erdu, bai, erdu, Salen nasai ta loia onera,
Kurutz-oñean Dontzella oni begiratzera,
Eta kurutzan ikusiagaz *Inri* berbera,
¿Etzara jausten berta-bertatik auspez lurrera,
Ama ainbeste samindu oni parka eskatzera?

Edola bere, erdu, arren, zu, Malen leyala,
Baita Siengo dontzellak bere erdue bada,
Erdu, zu, bere, Jesusen aide, Joane laztana,
Ebanjelioz jarri dagizun zearo dana,
Zelan dagozan ordu onetan Jesus ta Ama.

Begira, Joane, baldin badozu biotz sendorik,
Ete dagozan iñon Seme ta Amau lakorik,
Kurutzan bata narru gorrian añ lotsaturik,
Esku ta oñak iru untzegaz gogor josirik,
Gaizki esalez eta borraruz inguraturik,
Eta erdian Jesus ta Ama penaz beterik,
Betiko Aitak baleukaz legez deslai ' ichirik.

Kurutz-oñean aurkituten da Ama gaiñua,
Kurutzeruntza jesorik dauka bere burua,
Kurutzan dauka bere begien egon lekua,
Kurutzan dauka bere biotz ta bere gogua,
Nai leuskiona emon al balei azken mosua,
Eta albalitz beragaz anche il gaur batua,
Dalako bera bere Jaungoiko egiazkua,
Dalako Aita, eta dalako bere Esposua,
Dalako Jesus, erraietako bere Frutua.

.....
Iya desusen begiak dira, Joane, illuntzen,
An arnasea zelan doakon iya gelditzen,

(1) *Deslaitu*, abandonar.

Ara burua zelan lurreruntz jakon jausiten,
Orain arimak beste mundura iges egiten,
Bizitzagiña bizitza бага dabela ichiten.

.....
Bizitza бага or Lauburuan bizitza-giña,
Bizirik orra bere oñean Ama Birjiña,
Bizirik, baña, gelditu arren gure Erregiña,
Bizirik dago damuzko uretan ito eziñda,
Bizirik dago; baña añ estu daukan zotiña,
Iragarteko ez nazalako ni barriz diña,
Gelditu nadin mutu bat legez iñill-iñilla,
Esan dagien sentiezkorrak beronen miña,
Eta Golgotan zer pekatua gaur dan egiña.

.....
Ona dardaraz, lurra guztia ikaratua,
Jesusen etsai izan dan asko an bildurtua,
Egun erdian Zerua gaur da izan gautua,
Orain Tenpluan kortina berez an, urratua,
Izate dana begira zelan dan aldatua,
Ta orra arrien, orra obien sentimentua,
A da apurtua, au azkatua, illa biztua,
Dana damua, dana estua, dana da izua,
Izate dana ainbesteraño da larritua,
Zeñek dirauskun ill jakola gaur, Jaube altsua.

.....
Ill da danoen Egillea ta Jaube bakarra!
¡Ill dit Maria, ill da zeurorren bizi laztana!
¡Ill da, bai, ill da; sekula bere ilgo ez dana!
¡Ill da á baña, etzakiguz ill, arren, zu Ama!
¡Illten bazara zure Semea ill dan erara!
Illtzaka ¿zêlan ume zurztuok biziko gara?

Negar egizu kurutz oñean, nasaitu arte,
Negar egizu, baña, ill бага jo Ama maitel!
Zerren Arbola orren frutuak jayo ta ainbeste,
Zeru zabalak egingo diran arimaz bete.

Negar egizu, negar, bai, Ama, kurutz-oñean,
Negar egizu alargun legez bakartadean,
Baña poz zaitetz, Ama Semeok oñaz artean,
Dozuelako gizona jarri libertadean,
Demonioak eukana iya bere mendean,

Negar egizu, daukazulako zuk erraietan,
 Atsekaberik eskergeena ordu onetan,
 Baña poz zaitez, Ama larria, onaz danetan,
 Bigarren Jesus zarealako modu orretan,
 Gure arimen salbaziñoko lanbideetan.

Negar egizu, lirio zuri Nazaretarra,
 Belendik eta Kalbarioko gañ onetara,
 Onatz danetan zendualako aurkitu narra,
 Baña poz zaitez, zaitugulako zu irakasla,
 Zeiñ bide dogun erakusteko zeruetara.

Negar egizu arren dakidan Jauna samurtu,
 Negar egizu nik dodalako illik largatu,
 Negar, zu bere zaitudalako asko alatu,¹
 Negar, zergaitik sarritan egin dodan pekatu,
 Baña, oraiñ, ni, zelan benetan nazan garbatu,
 Negar gura dot nik bere egin ta Ama parkatu,
 Negar egunez, negarrez gabez, nai dot jarraitu,
 Negar artean negarrez nadin illik geratu,
 Negarrok Ama egite arren zuri leortu.

FELIPE ARRESE ETA BEITIA.

EUSKAL-IZKRIBATZALLÉEN LIBURUETATIK BEREZITAKO LOREAK.

Uste duzu benturaz hanitz gauza ikhasi ditutzula eta unki dakizkitzula; segura zaite hagitzez gohiago direla zuk ez dakizkitzunak.

* *

Ikhasirik gorena eta probetchosena da gure buruen ezagutzea eta mezprezatzen.

Ala zuhurzia eta perfekzione handi baten seinalea baita nork bere burua guti eta bertze guziak hanitz idukitzea.

* *

Guziak flakoak gare, bainan zuk uste behar duzu ez dela nihor zu baino flakoagorik.

* *

Erhokeria andia da gauza balioak eta jakin beharrak utzirik, probetchu gabekoen eta kaltiaren ondoan ibiltzea; hori da begiak izatea eta hetaz ez baliatzea.

CHOURIO. (*Jesukristoren, imitazionea*).

(1) *Alatu*, samindu.

